

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Kroatien

- b) udtrykket »Kroatien« betyder Republikken Kroatiens territorium så vel som de havområder, der støder op til de ydre grænser af territorialfarvandet, herunder havbunden og dens undergrund, over hvilken Republikken Kroatien i overensstemmelse med folkeretten (og lovgivningen i Republikken Kroatien) udøver dens suverænitetsrettigheder og jurisdiktion;
- c) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder, alt efter sammenhængen, Danmark eller Kroatien;
- d) udtrykket »skat« betyder, alt efter sammenhængen, dansk skat eller kroatisk skat;
- e) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende, som har sin virkelige ledelsessæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) I Danmark, Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) I Kroatien, Finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket »statsborger« i forhold til en kontraherende stat betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i denne kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i denne kontraherende stat.

mindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning vedrørende de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, med-